

[Chr. Ernst Christensen.]

tabt op imod 300 Millioner velerhvervede Mark, hele vor likvide Kapital, er Skyld i, at vi mangler Penge i vore Pengeinstitutioner og Mand og Mand imellem. Det er paa afgørende Vis Skyld i, at der har været saa vanskelige økonomiske Forhold dernede.

Med Hensyn til Adgangen til Jordbrug kan jeg forstaa, at det ærede Medlem Hr. Schmidt ønsker, at de tyske Ansøgere skal have lige Adgang med de andre hertil. Det mener jeg er rigtigt. Saaledes har det ogsaa været praktiseret. Der er Tilfælde nok af, at ogsaa Ansøgere af tysk Sindelag har faaet Brug dernede. Det er der Beviser nok for. Vi har ikke i vor Lovgivning anden Klases Borgere, og derfor er der ikke noget, der taler for, at man skulde gaa frem paa den Vis. Det ærede Medlem Hr. Schmidt skulde hellere lægge sin Indflydelse i Vægt-skaalen med Hensyn til Jordlovgivningen Syd for Grænsen. Vi har allerede under de vanskelige Tider maattet væрге os imod „Institut Vogelgesang“, som det allerede er nævnt. Men ogsaa de tyske Jordlove har Bestemmelser, som, hvad der ikke er mod-sagt eller modbevist, kun giver Jord til Folk af tysk Afstamning. Derfor er de ogsaa rettet imod Danske i Sydslesvig. Naar der indtil 1928 er oprettet 2 195 Brug med et Areal af 27 600 ha i Provinsen Slesvig-Holsten, forstaaer man, at det ogsaa er en Udstykning af stort Omfang, stort Format. Og der er Beviser nok for, at man fra den Side ogsaa søger at arbejde paa begge Sider af Grænsen. Ved „Deutsche Schutz-bund“s Aarsmøde fra 14. til 16. Maj 1929, altsaa for et halvt Aars Tid siden, sagde Dr. Puntzig, der er en Autoritet paa det Omraade:

Vi bør intet Sted af Hensyn til vore Modstanderes Raab holde os tilbage fra det store Maal, som gaar ud paa at styrke, bevare og øge Tyskheden ved Kolonisationer paa begge Sider af vore Grænser, hvad enten det drejer sig om Rigets østlige, sydlige eller nordlige Del. Det er ganske tydeligt sagt. Ministerial-raad Johannes Tiedje, som er godt kendt, og som vi holdt meget af i gamle Dage, har ved en Sportsfest i Leck den 10. Juli 1928 udtalt sig saaledes:

Jeg kan forsikre Dem om, at alle Kredse i Berlin er besjælede af det ene Ønske, at der maa vokse en Ungdom frem, der har Kraft til at vinde det tabte tilbage igen og at bringe vort Folk til Ære paa ny. Ogsaa her er der trukket en Grænse, som alle hidtilværende Rigs-

regeringer har taalt, men aldrig aner- kendt.

Det lyder ikke særlig fredeligt og kan aldeles ikke tjene til at fremme et godt Forhold, som vi ønsker det, mellem de to Folk, de to Nationer og Kulturer. Det er et Par Ud-talelser, der kan suppleres mange Gange. Jeg skal ikke supplere dem her, men der er nok af dem. Men jeg vil mene, at det ærede Medlem, der jo ogsaa ser en Foran-staltning af Betydning og Værdi i dette Lovforslag, der nu er fremsat, burde være lige saa liberal og uhildet som f. Eks. en Mand, der bor Syd for Grænsen, Direktør for Kulturamtet i Flensborg, der jo kender noget til disse Ting, idet han har med Udstykningen at gøre Syd for Grænsen. Det er Regeringsraad Söhrnsen-Petersen — Navnet lyder jo udmærket dansk, han har ikke en Gang kunnet nøjes med eet godt dansk Navn, men har skullet have to, og derfor er han maaske saa velvillig, som han er. Han taler om den Udstykning, vi her disku-terer, og han anerkender — ligesom ogsaa det ærede Medlem Hr. Schmidt betinget har gjort det — i store Træk de Principper, der er nedlagt i dansk Jordlovgivning. Men særlig omtaler han den Udstykning, der skal finde Sted i Sønderjylland, og han sammen-fatter Hovedsynpunkterne, Kvintessensen, sin egen personlige Mening om denne Ud-stykning, i følgende meget velvillige Ud-talelse, som jeg med den højtærede For-mands Tilladelse skal citere:

„Det er ikke en almindelig Udstyk-ningsopgave, det er, som Forholdene stiller sig, en Folkeopgave, det er en Op-lukning af store, nye Opdyrkningsare-aler og Boplader for vort Folk, dels ved Udstykning af de store Ejendomme, dels ved Opkøb af Udmarker med samtidig Afvanding og Mergling. Det er et helt nyt Samfund, der efterhaanden skal se Dagens Lys; det er de Arbejdere, der skal udføre de store Grundforbedrings-arbejder, Mergling og Afvanding, det er de nye Landbrug, og alle de Virksom-heder, der efterhaanden vil knyttes til dem, det er de Haandværkere, som skal opføre Bygninger, og de handlende, der skal levere Maskiner og Inventar, det er dem, der skal sælge de Livsfornøden-heder, et Samfund har Brug for. Det er Omsætning og Liv, og det er øget Pro-duktion, der skal indføres i disse tyndt befolkede Egne, hvor Udviklingen har staaet stille paa Grund af de politiske Begivenheder og de heraf følgende Kon-junkturer, en Tilstand, der ikke vil